Bechoros – Simanim
פרק ז – מומין אלו

Daf 44 – דף מד

1. Various blemishes of the eyes

The Mishnah on the previous Daf listed several blemishes of the eyes, and a Baraisa derives them: "בעינו" – *in his eye* teaches כל מה שבעינו – *any* blemish *which is in his eye*. This teaches that שתי עיניו למטה – if *both his eyes are* fixed *below* their normal position, שתי עיניו למעלה – *both his eyes are* fixed *above*, or one eye is above and one is below, ורואה את החדר ואת העלייה באחת – *or he views a* ground-floor *room and attic at once,* או שמדבר עם חבירו ואחר אומר לי רואה – *or he speaks with his friend and another person says, "He is looking at me."* Rava explains the need for the Torah's various terms about eye blemishes, and summarizes: כל מחמת בהיותא אתיא מאיש – *any* blemish of *complete blindness is derived from "a man"* (because "עור" – *blind* implies someone whose eyes are missing), מחסורייתא – vision *impairment* is derived from "דק" – *"cataract,"* מבלביתא – *mixing of* the sections of the eye is derived from "תבלול", and משניותא – *abnormal* placement *or focus* of the *eye* are derived from "בעינו" – *in his eye*.

2. Disproportionate limbs (Moshe's height of ten *amos*)

The next Mishnah states: עיניו גדולות כשל עגל – if *his eyes are as large as a calf's* eyes, or as small as a goose's eyes; גופו גדול מאבריו או קטן מאבריו – if *his body is too large relative to his limbs, or too small relative to his limbs,* or his nose is too large or small relative to his limbs, the Kohen is disqualified. If his ears are too small, or are דומות לספוג – *similar to a sponge* (i.e., shriveled and closed), or his upper lip protrudes over his lower lip, or vice versa, it is a מום. Rav says Moshe Rabbeinu was ten *amos* tall, because a *passuk* says he spread the אהל, i.e., the second cover, over the משכן, whose planks were ten *amos* tall. Since he reached the top of the משכן, he must have been ten *amos* tall. Rav Shimi bar Chiya thought this meant that Moshe's body was ten times his own "אמה" (i.e., his own arm's length), and asked: אם כן עשיתו למשה רבינו בעל מום – *if so, you have made Moshe Rabbeinu into a blemished person*, since his body would be so large relative to his arm! Rav explained he meant ten standard אמות used to measure the קרשים, and Moshe's body was proportionate to his arm.

3. One should not restrain the need to relieve himself

A Baraisa states: משתינין מים בפני רבים – [a talmid chochom] *may urinate in public* if needed, ואין שותין מים בפני רבים – *but he may not drink water in public*. Shmuel once needed to relieve himself at a public gathering, and a cloak was spread to give him privacy. However, his father offered him four hundred *zuz* to return and announce that one should not wait for privacy: although Shmuel, as a distinguished person, had this option, דלא אפשר ליה ליסתכן – *one for whom this is not possible, should he endanger himself* and risk becoming sterile?! Resh Lakish *darshens*: לא יהיה אימתי לא בך עקר ועקרה ובבהמתך – *there will be no sterile male or sterile female among you and among your animals.* בזמן ש"בבהמתך" – *When* you act *like* an animal *among your animals* and do not hesitate to relieve yourself. Rebbe Yehoshua ben Levi *darshened* it: you will not be barren יהיה בך עקר – *when will there be no sterile male among you?* שלא תהא תפלתך עקורה לפני המקום – *that your tefillah* for children *will not be barren before Hashem,* if you make yourself "like an animal" and do not hesitate to relieve yourself. מן התלמידים – *of students*, and "sterile female" means

Siman - Mud

The Kohen בעל מום who dominated the **mud fight** because **no one could tell where he was looking as his eyes were one up and one down**, used his **extra-long** throwing **arm**, to pelt his **friend who was running in order not to delay relieving himself.**

DAF 44 | דף מד

Mud

The Kohen בעל מום who dominated the **mud fight** because **no one could tell where he was looking as his eyes were one up and one down**, used his **extra-long** throwing **arm**, to pelt his **friend who was running in order not to delay relieving himself.**

3 things to remember

1. **Various blemishes of the eyes**
2. **Disproportionate limbs (Moshe's height of ten *amos*)**
3. **One should not restrain the need to relieve himself**

Bechoros – Simanim
פרק ז – מומין אלו

Daf 45 – דף מה

1. "רוב מנינו" of a person is one hundred twenty-five bones

A Baraisa teaches that an extra finger which has a bone but lacks a fingernail is *metamei* (as a detached אבר) through contact, being carried, or אהל. ועולה למנין קכ"ה – *And it counts towards the one hundred twenty-five* bones for a numeric majority of a human body's bones (i.e., where there is no flesh). A Mishnah teaches that רוב בנינו – *most of the structure* or רוב מנינו – *most of the bones of* a body are *metamei* (even through אהל). A Baraisa defines "most of the structure" as two shinbones and one thighbone, which amount to the majority of an adult's height, and the numeric majority of bones as 125. Since the majority of a person's 248 bones is obviously 125, the Baraisa is explained to be teaching that even if someone was born with as few as 200 bones, or as many as 281, they are all counted towards the same majority of 125 bones, because זיל בתר רובא דאינשי – we *follow the majority of people* with 248 bones. The Gemara proceeds to note that women have 252 bones, because the Torah describes her as having שני צירים ושני דלתות – *two "hinges" and two "doors."* Rebbe Akiva adds a fifth bone, a "key." Rav says that none of these additional limbs are *metamei* with אהל.

2. Left-handed and ambidextrous people

A Baraisa states: איטר בין ביד בין ברגל פסול – *one who is left-limbed in* either *his hand or* his *leg*, i.e., he is left-handed or left-legged, *he is unfit* to perform *avodah*. השולט בשתי ידיו – Regarding *one who is ambidextrous*, Rebbe says he is פסול, but the Chochomim say he is fit. The Gemara explains that Rebbe holds כחישותא אתחלא בימין – *a weakness developed in* his *right* hand and caused his ambidextrousness, so this disqualifies him. The Chochomim hold that, on the contrary, בשמאל [ליה] אתחלא [יתירתא] בריותא – *[additional] strength developed in* his *left* hand and caused his ambidextrousness, so he is fit for *avodah*.

3. A Kohen married בעבירה is disqualified from *avodah* until he makes a neder prohibiting her

The Mishnah states: והנושא נשים בעבירה – *one who marries women in sin*, i.e., he marries someone forbidden to Kohanim (e.g., a גרושה), פסול עד שידירנה הנאה – *is disqualified* from performing *avodah until he makes a vow* prohibiting *her from benefit*. A Kohen who becomes *tamei* from the dead is disqualified from performing *avodah* until he accepts upon himself not to become *tamei* from the dead. [The Gemara later explains, regarding one who is married in sin, that since יצרו תקפו – *his desire* for his wife *takes hold of him*, we cannot rely on his commitment to divorce her unless he makes a *neder*.] A Baraisa states: נודר ועובד יורד ומגרש – *he vows* against benefiting from her *and performs the avodah, descends* from the מזבח *and divorces* her (meaning, once he made the *neder*, he may perform *avodah* even before divorcing her). The Gemara proceeds to explain why we are not concerned he will have the *neder* annulled by a חכם. It answers that either he must detail the reason for the *neder* (and the חכם will not annul it), or he must make the *neder* ברבים – *in public*, or על דעת הרבים – *on the public's consensus*, which cannot be annulled.

Siman - Mah Nishtana (A *Pesach* seder scene)

The boy with an **extra finger** who waved it while saying ***Mah Nishtana*** and was annoyed at his brother pointing to the **extra finger and saying 125 עולה למנין**, tried to reply **that since the brother was left handed he would be פסול לעבודה** but was out-shouted by **a Kohen married to a גרושה shouting a neder against her so he can get back to doing the *avodah*.**

DAF 45 | דף מה

Mah Nishtana

The boy with an **extra finger** who waved it while saying ***Mah Nishtana*** and was annoyed at his brother pointing to the **extra finger and saying 125 עולה למנין**, tried to reply **that since the brother was left handed he would be פסול לעבודה** but was out-shouted by **a Kohen married to a גרושה shouting a *neder* against her so he can get back to doing the *avodah*.**

3 things to remember

1. **"רוב מנינו" of a person is one hundred twenty-five bones**
2. **Left-handed and ambidextrous people**
3. **A Kohen married בעבירה is disqualified from *avodah* until he makes a *neder* prohibiting her**

Bechoros – Simanim
פרק ח – יש בבור

Daf 46 – דף מו

1. A *bechor* for נחלה but not for the Kohen (e.g., born after a נפל)

The eighth Perek begins: יש בבור לנחלה ואינו בבור לבהן – *there is* a firstborn which is considered *a bechor for inheritance but not a bechor for the Kohen* (i.e., he receives a double portion of his father's estate, but does not require פדיון הבן); there is a *bechor* for the Kohen but not for נחלה; there is a *bechor* for both; and there is a child who is not a *bechor* for either. This Mishnah defines the first two categories.חי הבא אחר נפלים שיצא ראשו – If *one* [is born] *after a נפל* (premature baby) *whose head emerged* while *it was alive*, and then retracted, the fully developed twin born afterwards is not a *bechor* for the Kohen, since the נפל was considered "born" and the first to "open the womb." Still, the viable twin is a *bechor* for נחלה, which is determined by "ראשית אונו" – [the father's] *initial strength*, which is *darshened* as מי שלב אביו דוה עליו – *one over whom the father's heart would grieve*, i.e., a live and viable child. Since the first child was a נפל, the second child is the first for whom the father would grieve. The same applies if the first child was fully developed but died before its head emerged.

2. Does the emerging of a נפל's head exempt the next child from פדיון הבן?

Shmuel said: אין הראש פוטר בנפלים – *the* emergence of *the head of a נפל does not exempt* its fully developed twin from פדיון הבן, i.e., it is not considered "opening the womb." This is because the *passuk* says כל אשר נשמת רוח חיים באפיו – *all in whose nostrils was the breath of the spirit of life*, implying: כל היכא דנשמת רוח חיים באפיו – *wherever there is the breath of the spirit of life*, i.e., it is viable, its birth is determined by *its nostrils* (i.e., its head); הוא דחשיב רישיה – *then its head is significant* to be considered birth, but the head of a nonviable child is not significant that its emergence should be considered birth. Shmuel's ruling is refuted from our Mishnah, which states that a child born after a *nefel* שיצא ראשו חי – *whose head emerged* while *it was alive* is not a *bechor* for the Kohen, because the נפל was considered "born"!? Although the Gemara suggests the Mishnah means that "רובו" – [the baby's] *majority* emerged, this is ultimately rejected.

3. Regarding which *halachos* does the emergence of פדחת – *the forehead* constitute birth

A Mishnah teaches that a child born headfirst is considered born once "רוב ראשו" – *most of its head* emerges, which it defines as משתצא פדחתו – *from when its <u>forehead</u> emerges*. Reish Lakish says: פדחת פוטרת בכל מקום חוץ מן הנחלה – the emergence of *the forehead* constitutes birth and *exempts* its twin from *bechor* status *in all cases except regarding inheritance* (i.e., the next born child <u>will</u> receive a double portion). This exception is because the *passuk* there says "יכיר" – *he must recognize*, and Reish Lakish holds one can only be recognized through his facial features. Rebbe Yochanan says the forehead is even considered birth regarding נחלה, because he holds one can be recognized by his forehead alone.Reish Lakish's expression that the פדחת exempts "בכל מקום" means to include a Baraisa's ruling, that if the forehead of a גיורת's child emerged before she converted, she does not observe the periods of *tumah* and *taharah* which follow a Jewish birth, nor does she bring the *korban* brought by a Jewish woman after giving birth.

***Siman* - Cow (Moo)**

The *bechor* born after a נפל who claimed a double portion of his father's herd of **cows refuted a Kohen who claimed he was חייב in פדיון הבן because אין הראש פוטר בנפלים**, while his other brothers played 'guess who' with their faces covered with a cow hide and only the **forehead** showing.

DAF 46 | דף מו

Cow (Moo)

The *bechor* born after a נפל who claimed a double portion of his father's herd of **cows refuted a Kohen who claimed he was חייב in פדיון הבן because אין הראש פוטר בנפלים**, while his other brothers played 'guess who' with their faces covered with a cow hide and only the **forehead** showing.

3 things to remember

1. **A *bechor* for נחלה but not for the Kohen (e.g., born after a נפל)**
2. **Does the emerging of a נפל's head exempt the next child from פדיון הבן?**
3. **Regarding which *halachos* does the emergence of פדחת – *the forehead* constitute birth**

Bechoros – Simanim
פרק ח – יש בבור

Daf 47 – דף מז

1. A gentile who had children before converting (re: *bechor* and פריה ורביה)

Amoraim discuss someone who fathered children as a gentile and later converted. Rebbe Yochanan says אין לו בבור לנחלה – *he cannot have a bechor regarding inheritance*, i.e., the first son he fathers as a Jew will not receive a double portion. He holds that the child he fathered as a gentile is ראשית אונו – *the first of his strength*, so his first son as a Jew is not. Reish Lakish says he can have a *bechor* regarding inheritance, because גר שנתגייר בקטן שנולד דמי – *a convert who converts is like a newborn baby*, and his previous children are not considered his. Thus, his first child as a Jew is a *bechor.* They followed their respective opinions regarding the *mitzvah* of פריה ורביה – *procreation*: if one fathered children as a gentile and converted, Rebbe Yochanan says he has fulfilled the *mitzvah* of פריה ורביה, because the *passuk* says לא תוהו בראה לשבת יצרה – *He did not create* [the world] *to remain empty; He formed it to be inhabited*. Since he helped populate the world (albeit with gentiles), he has fulfilled פריה ורביה. Reish Lakish holds he has not fulfilled פריה ורביה, because גר שנתגייר בקטן שנולד דמי, and his children are not related to him. The Gemara explains the need for both arguments.

2. The child of a לוית is exempt from פדיון הבן

Rav Ada bar Ahavah said: לווייה שילדה בנה פטור מה' סלעים – if *a Leviah* [a Levi's daughter] *gave birth, her son is exempt from* the *five selaim* of פדיון הבן. This cannot be where she conceived from a Kohen or Levi, because the son would be exempt even if the mother was a ישראלית. If she conceived from a Yisroel, the child's lineage follows the father, as the *passuk* says: למשפחותם לבית אבותם – *by their families, according to their fathers' house*. As such, the son should be obligated in פדיון הבן!? Rav Pappa explains the case is where she conceived from an idolator. Since he does not follow the father's lineage, he follows his mother's, and as the child of a Leviah is exempt from פדיון הבן. This holds true even according to the opinion that he is disqualified from marrying ordinary Jews, and his father's lineage is taken into account. Still, לוי פסול מיקרי – *he is called "a disqualified Levi*." Rava says the case is where she conceived from a Yisroel. Since פדיון הבן depends on פטר רחם – *one that opens the womb*, this child, though a Yisroel, is exempt, because he "opened the womb" of a Leviah.

3. Is a חלל whose Kohen father died obligated in פדיון הבן?

Amoraim discuss: כהן שמת והניח בן חלל – if *a Kohen died and left a* firstborn *son who is a חלל* (and is not a Kohen), Rav Chisda says the son is obligated to redeem himself, but Rabbah bar Rav Huna says he is not. The Gemara clarifies that if the father died after thirty days from the son's birth, and the פדיון הבן obligation took effect during the father's lifetime, all agree the son is exempt from redeeming himself, שהרי זכה אביו בפדיונו – *because the father already acquired his redemption* [money], since he could have merely separated the money and kept it (as a Kohen). They argue where the father died during the thirty days after his birth (before the *mitzvah* came into effect). Rav Chisda holds the son must redeem himself, since the father never acquired the redemption money. Rabbah bar Rav Huna holds he is exempt, because he can tell any Kohen: אתינא מכח גברא דלא מצית לאשתעויי דינא בהדיה – *I come from the strength of a man with whom you could not litigate* (since his father could have separated and kept the five סלעים).

Siman – Maze

The son of a ger who had children before converting, who claimed he has a right to enter the בבור **maze** in the **בבור לנחלה** track because **גר שנתגייר בקטן שנולד דמי**, watched the son of a **בת לוי** run through the maze without paying, while the **חלל whose father died when he was born was told he had to be פודה himself before entering.**

DAF 47 | דף מז

Maze

The son of a *ger* who had children before converting, who claimed he has a right to enter the בכור **maze** in the **בכור לנחלה** track because **גר שנתגייר בקטן שנולד דמי**, watched the son of a **בת לוי** run through the maze without paying, while the **חלל whose father died when he was born was told he had to be פודה himself before entering.**

3 things to remember

1. **A gentile who had children before converting (re: *bechor* and פריה ורביה)**
2. **The child of a לויה is exempt from פדיון הבן**
3. **Is a חלל whose Kohen father died obligated in פדיון הבן?**

Bechoros – Simanim
פרק ח – יש בכור

Daf 48 – דף מח

1. If the true *bechor* is unknown and the father dies

The next Mishnah states that if one's wife had never given birth, and then gave birth to two boys (and it is unknown which was born first), the father gives five סלעים to the Kohen. If one son dies within thirty days, the father is exempt (since it is possible the *bechor* died). If the father died and the sons are alive, Rebbe Meir says: אם נתנו עד שלא חלקו נתנו – *if they gave* a Kohen five סלעים *before they divided* the estate, *they have given* in accordance with their obligation. But if they divided the estate before giving the five סלעים, they are exempt from paying. Rebbe Yehudah says that even if they already divided the estate, נתחייבו נכסים – *the assets have become liable*, and a Kohen may collect from them. If she initially gave birth to a boy and a girl, the Kohen receives nothing, since the girl may have been born first.

2. Collecting a debt from property jointly owned by two Yosef Ben Shimons

The Gemara struggles to explain Rebbe Meir's ruling. During its lengthy discussion, Rebbe Yirmiyah asserts that שני יוסף בן שמעון שהיו בעיר אחת ולקחו שדה בשותפות – if *two* [people named] *Yosef ben Shimon, who lived in the same city, bought a field in partnership,* בעל חוב גובה אותה מהם – *a creditor* with a document stating that "Yosef ben Shimon" owes him money *may collect from* [the jointly owned property], even though he could not practically collect from either one individually. This is because he can say he is collecting his debt from the share of whoever actually owes him money. However, Rava objects: a בעל חוב's ability to collect from a debtor's property is because נכסי דבר איניש אינון ערבין ביה – *a person's assets are his guarantor*. Now, a Mishnah states that "one may not collect from the ערב," meaning דלא יתבע מן הערב תחלה – *that he may not demand* payment *from the guarantor first*. Rather, he must first demand payment from the debtor, and only then collect from the ערב. Since here, the בעל חוב could not practically collect from either party (who can deny being the debtor), how can he collect from the property, his ערב?!

3. חמש ולא חצי חמש

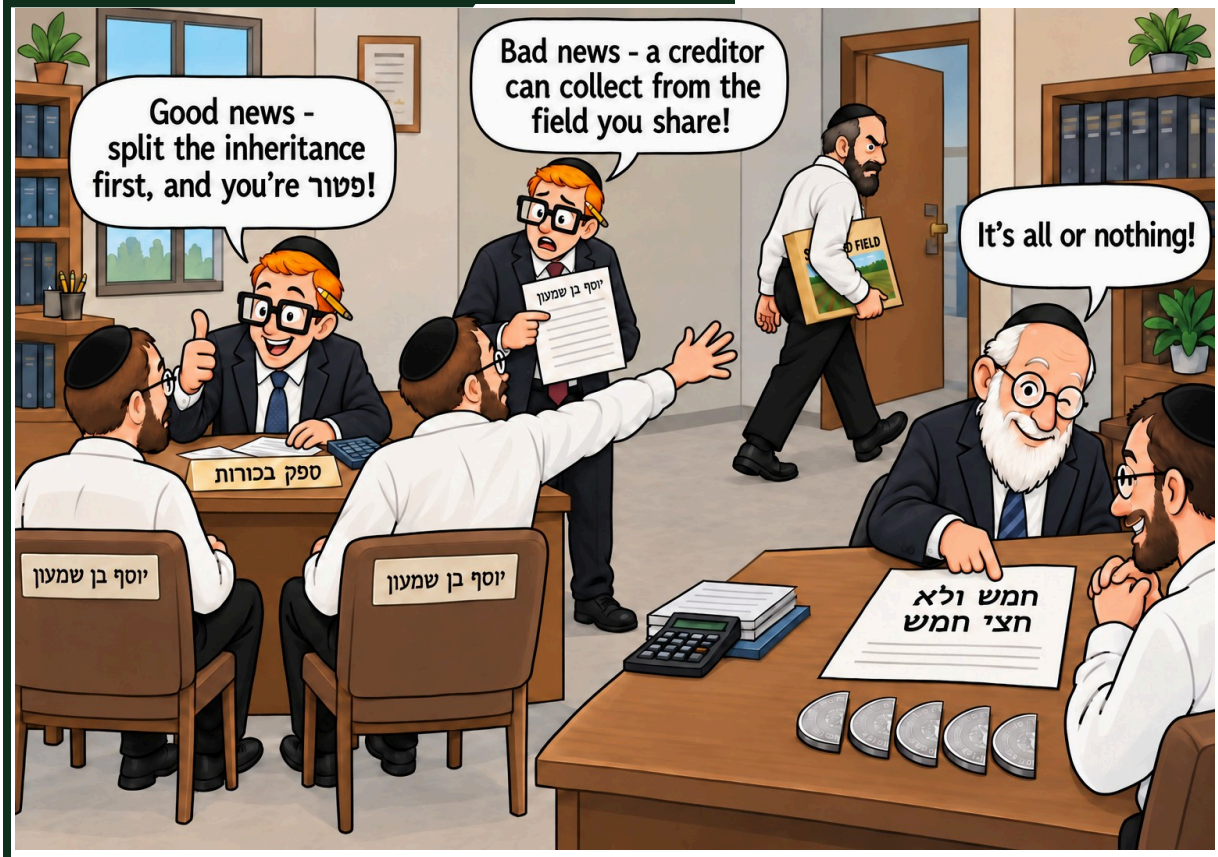
The Gemara had proved that the Mishnah's case is where the father died within thirty days, and asked: since each son can deny being the *bechor*, then even <u>before</u> the estate is divided, the Kohen should not be able to collect? Rava answers that the case is where the entire estate totals only five סלעים. All Tannaim agree that brothers who divide an estate are treated as מחצה יורשין ומחצה לקוחות – *half-heirs and half-purchasers* (i.e., because it is unclear if they are receiving their own portions or "purchasing" their brothers'). Furthermore, all agree that a debt imposed by the Torah, such as פדיון הבן, is considered מלוה על פה – *an undocumented debt*, which Rav Pappa said can only be collected from יורשים of a debtor's property, but not from purchasers. Hence, the Kohen in this case could only collect two and a half סלעים (the "יורשים half" of the estate). The Tannaim disagree whether חמש ולא בחצי חמש – the *five* סלעים obligated for פדיון הבן implies *"but not half of five* סלעים." If it does, then wherever the Kohen cannot collect the full five סלעים, he collects nothing. The Gemara ultimately proves that all Tannaim agree that חמש ולא חצי חמש and explains the *machlokes* differently.

Siman – Brainiac

The **brainiac** accountants working with **two brothers who were ספק בכורות whose father died before redeeming them** told them the good news is **if they split the inheritance before redeeming they would be פטור from doing so**, but the bad news is since they were **both named יוסף בן שמעון a debtor can collect from a field they share, while the senior partner got his client a break by using the חמש ולא חצי חמש loophole.**

DAF 48 | דף מח

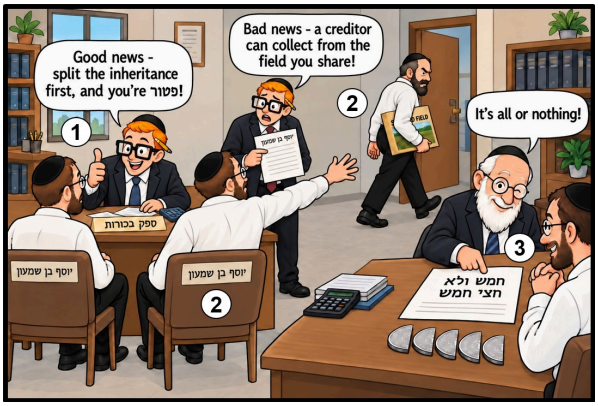
Brainiac

The **brainiac** accountants working with **two brothers who were ספק בכורות whose father died before redeeming them** told them the good news is **if they split the inheritance before redeeming they would be פטור from doing so**, but the bad news is since they were **both named יוסף בן שמעון a debtor can collect from a field they share, while the senior partner got his client a break by using the חמש ולא חצי חמש loophole.**

3 things to remember

1. **If the true *bechor* is unknown and the father dies**
2. **Collecting a debt from property jointly owned by two Yosef Ben Shimons**
3. **חמש ולא חצי חמש**

Bechoros – Simanim
פרק ח – יש בכור

Daf 49 – דף מט

1. A *bechor* who dies on his thirtieth day

The next Mishnah states that if a firstborn son dies within thirty days, אף על פי שנתן לכהן יחזיר – *even if* [the father] already *gave* the redemption money *to a Kohen, he returns* it, because the child was a נפל and exempt from פדיון. If he died after thirty days, even if the father had not given the money, he must give it now, since the obligation came into effect. If he died on the thirtieth day itself, the Tanna Kamma says כיום שלפניו – *it is like* he died *the previous day*, and even if the money was already given, it is returned. Rebbe Akiva says: אם נתן לא יטול – *if he* already *gave* it, *he may not take* it back, ואם לא נתן לא יתן – *but if he did not give* yet, *he does not give*. The Rabbonon derive a *gezeirah shavah* (חדש חדש) from the counting and redemption of firstborns in the מדבר, which included all firstborns from a month "ומעלה" – *and above*, implying more than thirty days old. Rebbe Akiva holds since the Torah wrote "ומעלה" again regarding ערכין, they are שני כתובים הבאים באחד – *two pesukim which come together* to teach one concept, from which we cannot derive elsewhere. He was uncertain if this applies to *bechor*, which is the same concept as the Torah's passage.

2. הפודה את בנו בתוך שלשים יום

Amoraim discuss: הפודה את בנו בתוך שלשים יום – if *one redeems his son within thirty days*, before the obligation came into effect, Rav says בנו פדוי – *his son is redeemed*, but Shmuel says אין בנו פדוי. All agree if the father stipulated the *bechor* should be redeemed מעכשיו – *"from now,"* he is not redeemed, since the obligation did not yet come into effect. If he said the פדיון should take effect after thirty days, and the money is still present, all agree the son is redeemed. They argue where he said the פדיון should take effect after thirty days, ונתעכלו המעות – *and the money was consumed* within thirty days. Rav says he is redeemed, מידי דהוה אקידושי אשה – *just as* the *halachah regarding marrying a woman*, where the *kiddushin* is effective even if the money is consumed before the stipulated time. Shmuel differentiates: התם בידו לקדשה מעכשיו – *there, it is in his power to marry her now*, whereas the *bechor* cannot be redeemed now, within thirty days. Although the *halachah* generally follows Rav באיסורי – *in prohibitory halachos*, the *halachah* here follows Shmuel.

3. הוא לפדות ובנו לפדות

The Mishnah states: הוא לפדות ובנו לפדות – *If he* himself needs *to be redeemed* as a *bechor*, *and his son* needs *to be redeemed,* the Tanna Kamma says: הוא קודם לבנו – *he precedes his son* and redeems himself first. Rebbe Yehudah says his son takes precedence, שמצותו על אביו – *because* [his own] *mitzvah is* primarily incumbent *on his* own *father,* ומצות בנו עליו – *and his son's mitzvah is* primarily incumbent *upon him*. Rebbe Yirmiyah clarifies that where he only has five *selaim*, all agree he redeems himself, דמצוה דידיה עדיף – *because a mitzvah* for [redeeming] *himself is superior* to a *mitzvah* for [redeeming] someone else. They argue where he has five personal *selaim*, and five *selaim* of property sold to another. Rebbe Yehudah holds: מלוה דכתיב בתורה ככתובה בשטר דמיא – *a debt written in the Torah* (e.g., the פדיון הבן obligation) *is like it is written in a* שטר. Therefore, he redeems his son with his own money, and his own פדיון is collected from his sold property (since his obligation existed before the property was sold). The Rabbonon hold a Biblical debt is not considered written in a שטר, and cannot be collected from sold property. Since he has only five *selaim*, he redeems himself.

Siman - Meat

When the **butcher** heard that **the baby died on the thirtieth day he cancelled the meat order for the *pidyon haben*** and was going to use it for the man who prepaid for the **meat** and even **already paid the Kohen within the thirty days saying בני פדוי אחר שלשים and the money is now gone**, when a man burst in holding **his *bechor* son and said "I need meat for my own פדיון**."

DAF 49 | דף מט

Meat

When the **butcher** heard that **the baby died on the thirtieth day he cancelled the meat order for the *pidyon haben*** and was going to use it for the man who prepaid for the **meat** and even **already paid the Kohen within the thirty days saying בני פדוי אחר שלשים and the money is now gone**, when a man burst in holding **his *bechor* son and said I need meat for my own** פדיון.

3 things to remember

1. **A *bechor* who dies on his thirtieth day**
2. **הפודה את בנו בתוך שלשים יום**
3. **הוא לפדות ובנו לפדות**

Bechoros – Simanim
פרק ח – יש בכור

Daf 50 – דף נ

1. מנה צורי סלעים and סלעים דאורייתא

The Mishnah on the previous Daf taught that the five סלעים of פדיון הבן (and other obligations written in the Torah) are paid in מנה צורי – *Tyrian currency*. The מנה צורי was made from pure silver, and was eight times the value of "כסף מדינה" – *provincial currency*, which contained copper mixed with silver. Rava says: סילעים דאורייתא תלתא ותילתא הוי – *Biblical סלעים are* worth *three and a third* צורי *dinars*, unlike צורי *selaim*, which are worth four *dinars*. His source is the *passuk* "עשרים גרה השקל" – *the shekel is worth twenty "gerah,"* translated as twenty "מעין". Since a Baraisa values six silver מעה to be a *dinar*, a Biblical סלע (called a "*shekel*" in the Torah) is worth three and a third *dinars* (and thus worth twenty מעה). The Gemara objects: a Baraisa states that a סלע is worth 48 פונדיונין, equal to four צורי *dinars* (at twelve per *dinar*), not three and a third!? The Gemara answers that the Baraisa refers to בתר דאוסיפו עילוייהו – *after they added on to* [*shekalim*] and increased their weight to four *dinars*. A Baraisa *darshens* שאם רצה להוסיף יוסיף – *if he wishes to add* to the shekel's weight, *he may add*, from the word "יהיה" – [the *shekel*] *"shall be"* twenty גרה, implying additional possible "beings."

2. The Rabbis sought to conceal gold and silver because of the looted *hekdesh* of Yerushalayim

Rebbe Oshaya said: ביקשו לגנוז כל כסף וזהב שבעולם מפני כספה וזהבה של ירושלים – [The Rabbis] *sought to conceal all the silver and gold in the world because of the silver and gold* which the Romans plundered from *Yerushalayim* during the חורבן and mixed into their own silver and gold, עד שמצאו לו מקרא מן התורה שהוא מותר – *until they found a passuk in the Torah that it is permitted*. The *passuk* says: ובאו בה פריצים וחללוה – *and lawless people shall enter* [the Mikdash] *and profane it*, indicating that when the idolators invaded the Beis Hamikdash, all its contents became *chullin*. The Gemara wonders: וירושלים הויא רובא דעלמא – *is Yerushalayim the majority of the world?* Why did they consider prohibiting all the silver and gold in the world? Abaye clarifies that Rebbe Oshaya originally said: בקשו לגנוז דינרא הדריינא טירייאנא שייאפא מפני טבעה של ירושלים – *they sought to conceal* every *rubbed-out Hadrian and Trajan dinar because of the coins of Yerushalayim* from which most of these coins had been minted, until they found a *passuk* permitting it.

3. כל כסף קצוב האמור בתורה סתם כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה

Rav Assi said: כל כסף האמור בתורה סתם כסף צורי – *Any "כסף" mentioned in the Torah without specification* refers to *Tyrian currency*, ושל דבריהם כסף מדינה – *and any "כסף" mentioned by the Rabbis* refers to *provincial currency*. This statement is challenged from the law of *kiddushin*, for which Beis Shammai requires a minimum of a silver *dinar*, whereas Beis Hillel says a פרוטה is sufficient. Since the Torah required "כסף" for *kiddushin*, it emerges that Rav Assi's statement accords with Beis Shammai (since כסף צורי did not have a פרוטה, which is made from copper)!? Therefore, Rav Assi's statement is emended to read: כל כסף קצוב האמור בתורה – *Any set amount of כסף mentioned in the Torah* (such as five *selaim* for פדיון הבן) refers to Tyrian currency. Since *kiddushin* has no defined amount, a *perutah* is sufficient. The Gemara objects that our Mishnah already taught that all Biblically set amounts are calculated in מנה צורי, and answers that Rav Assi's novelty was the second half of his statement, that Rabbinically mandated amounts are calculated in כסף מדינה.

Siman - Nonstop flight

The archeologist who was surprised that he had to **pay four dinar** for a **nonstop flight** advertised **as a סלע, not three and a third**, and was on his way **to look for Hadrian and Trajan coins, gold and silver, because the Rabbis permitted it**, **separated his coins into כסף צורי for פדיון הבן whose price is set in the Torah and כסף מדינה for kiddushin.**

DAF 50 | דף נ

Nonstop flight

The archeologist who was surprised that he had to **pay four dinar** for a **nonstop flight** advertised **as a סלע, not three and a third**, and was on his way **to look for Hadrian and Trajan coins, gold and silver, because the Rabbis permitted it, separated his coins into כסף צורי for פדיון הבן whose price is set in the Torah and כסף מדינה for kiddushin.**

3 things to remember

1. **סלעים and סלעים דאורייתא of מנה צורי**
2. **The Rabbis sought to conceal gold and silver because of the looted *hekdesh* of Yerushalayim**
3. **כל כסף קצוב האמור בתורה סתם כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה**

בכורות – סימנים

פרק שביעי – מומין אלו

דף מד

1. מומי העין

תנו רבנן בעינו, כל מה שבעינו, מכאן אמרו שתי עיניו למטה שתי עיניו למעלה עינו אחת למעלה ועינו אחת למטה ורואה את החדר ואת העלייה כאחת או שמדבר עם חבירו ואחר אומר לי רואה, רבא הביא צריכותא של כל מומי העין ומסיק, אמר רבא כל מחמת כהיותא אתיא מאיש, מחסורייתא מדק מבלבליתא מתבלול משניותא מבעינו

2. עיניו גדולות כשל עגל גופו גדול מאבריו או קטן מאבריו

מתני', עיניו גדולות כשל עגל או קטנות כשל אווז, גופו גדול מאבריו או קטן מאבריו, חוטמו גדול מאבריו או קטן מאיבריו, הצומם והצומע איזהו צומע כל שאזניו קטנות והצומם כל שאזניו דומות לספוג, שפתו העליונה עודפת על התחתונה התחתונה עודפת על העליונה הרי זה מום, ובגמ' אמר רב משה רבינו עשר אמות היה שנאמר ויפרש את האהל על המשכן, מי פרשו משה רבינו פרשו וכתיב עשר אמות אורך הקרש, אמר ליה רב שימי בר חייא לרב אם כן עשיתו למשה רבינו בעל מום, דתנן גופו גדול מאבריו או קטן מאבריו, אמר ליה שימי באמה של קדש קאמינא

3. משתינין מים בפני רבים ואין שותין מים בפני רבים

אמר רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא משתינין מים בפני רבים ואין שותין מים בפני רבים, ותניא נמי הכי משתינין מים בפני רבים ואין שותין מים בפני רבים, ומעשה באחד שביקש להשתין מים ולא השתין ונמצא כריסו צבה, שמואל איצטריך ליה בשבתא דרגלא נגדו ליה גלימא, אתא לקמיה דאבוה אמר ליה אתן לך ארבע מאה זוזי וזיל אהדר עובדא, את דאפשר לך דלא אפשר ליה ליסתכן, אמר ריש לקיש מאי דכתיב לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך, אימתי לא יהיה בך עקר בזמן שבבהמתך, אמר רבי יהושע בן לוי לא יהיה בך עקר מן התלמידים ועקרה שלא תהא תפלתך עקורה לפני המקום, אימתי בזמן שאתה משים עצמך כבהמה

סימן: דם/בוץ
הכהן בעל מום שניצח את מריבת הבוץ שהשתמשו בה בבוץ בצבע דם, כיון שאף אחד לא יכל לדעת להיכן הוא מביט, משום **שעינו אחת למעלה ועינו אחת למטה**, ניצל את **זרועו הגדולה מגופו,** כדי לזרוק בוץ על חבירו שהיה מוכרח לרוץ לשירותים כדי לא להגיע לידי **סילון החוזר.**

***Siman* - Mud**
The Kohen בעל מום who dominated the **mud fight** because **no one could tell where he was looking as his eyes were one up and one down**, used his **extra-long** throwing **arm**, to pelt his **friend who was running in order not to delay relieving himself.**

בכורות – סימנים

פרק שביעי – מומין אלו

דף מה

1. רוב בנינו ורוב מנינו של מת אף על פי שאין בו רובע טמאין

תנו רבנן יתירה שיש בה עצם ואין בה צפורן מטמא במגע ובמשא ומטמא באהל ועולה למנין מאה ועשרים וחמשה, תנן התם רוב בנינו ורוב מנינו של מת אף על פי שאין בו רובע טמאין, תנו רבנן איזהו רוב בנינו שני שוקיים וירך אחד הואיל ורוב גובהו בגדול, איזהו רוב מנינו מאה ועשרים וחמשה, וקא משמע לן כדתניא חסר שאין בו אלא מאתים ויתר שיש בו מאתים ושמונים ואחד כולן עולין למנין מאה ועשרים וחמשה, זיל בתר רובא דאינשי, אמר רבי יהודה אמר שמואל מעשה בתלמידיו של רבי ישמעאל ששלקו זונה אחת בדקו ומצאו בה מאתים וחמשים ושנים שהוסיף לה הכתוב שני צירים ושני דלתות, רבי עקיבא אומר כשם שמפתח לבית כך מפתח לאשה, אמר רב וכולן אין מטמאין באהל

2. איטר בין ביד בין ברגל פסול השולט בשתי ידיו רבי פוסל וחכמים מכשירין

מתני', השולט בשתי ידיו רבי פוסל וחכמים מכשירין, ובגמ', תנו רבנן איטר בין ביד בין ברגל פסול, השולט בשתי ידיו רבי פוסל וחכמים מכשירין, מר סבר כחישותא אתחלא בימין, ומר סבר בריותא אתחלא בשמאל

3. והנושא נשים בעבירה פסול עד שידירנה הנאה

מתני', והנושא נשים בעבירה פסול עד שידירנה הנאה, והמטמא למתים פסול עד שיקבל עליו שלא יהא מטמא למתים, ובגמ', תנא נודר ועובד יורד ומגרש, וליחוש דלמא אזיל לגבי חכם ושרי ליה, קסבר צריך לפרט את הנדר, הניחא למאן דאמר צריך לפרט את הנדר אלא למאן דאמר אין צריך לפרט את הנדר מאי איכא למימר, דמדרינן ליה ברבים, הניחא למאן דאמר נדר שהודר ברבים אין לו הפרה אלא למאן דאמר יש לו הפרה מאי איכא למימר, דמדרינן ליה על דעת הרבים, אמר אמימר הלכתא אפילו למאן דאמר נדר שהודר ברבים יש לו הפרה על דעת הרבים אין לו הפרה, מאי שנא הכא דסגי ליה בקבלה ומאי שנא התם דמדרינן ליה, התם יצרו תקפו

***Siman* - Mah Nishtana (A Pesach seder scene)**
The boy with an **extra finger** who waved it while saying ***Mah Nishtana*** and was annoyed at his brother pointing to the **extra finger and saying 125 עולה למנין**, tried to reply **that since the brother was left handed he would be פסול לעבודה** but was out-shouted by **a Kohen married to a גרושה shouting a neder against her so he can get back to doing the *avodah*.**

בכורות – סימנים

פרק שמיני – יש בכור לנחלה

דף מו

1. יש בכור לנחלה ואינו בכור לכהן הבא אחר נפלים שיצא ראשו חי

מתני', יש בכור לנחלה ואינו בכור לכהן, בכור לכהן ואינו בכור לנחלה, בכור לנחלה ולכהן, ויש שאינו בכור לא לנחלה ולא לכהן, איזהו בכור לנחלה ואינו בכור לכהן, הבא אחר נפלים אף על פי שיצא את ראשו חי ובן תשעה שיצא ראשו מת, דגבי נחלה כתיב ראשית אונו מי שלב אביו דוה עליו, ונפל שהוציא ראשו הוי כילוד דלאו בר קיימא הוא ואין לבו דוה עליו, אבל לענין כהן בפטר רחם תליא מילתא והרי ראשון פטר את הרחם, וכן בן תשעה שיצא ראשו מת הבא אחריו בכור לנחלה ואינו בכור לכהן

2. אין הראש פוטר בנפלים כל היכא דנשמת רוח חיים באפיו הוא דחשיב רישיה

אמר שמואל אין הראש פוטר בנפלים, מאי טעמא כל אשר נשמת רוח חיים באפיו, כל היכא דנשמת רוח חיים באפיו הוא דחשיב רישיה אידך לא חשיב רישיה, תנן הבא אחר נפלים שיצא ראשו חי ובן תשעה שיצא ראשו מת קתני מיהא ראשו, מאי ראשו רובו, וליתני רובו, בדין הוא דאיבעי ליה למיתני רובו ואיידי דקא בעי למיתני סיפא בן תשעה שיצא ראשו מת טעמא דראשו מת הא ראשו חי הבא אחריו בכור לנחלה נמי לא הוי תנא רישא נמי ראשו, תנינא הוציא ראשו אף על פי שהחזירו הרי זה כילוד, הא נמי תנינא יצא כדרכו משיצא רוב ראשו ואיזהו רוב ראשו משתצא פדחתו, תיובתא דשמואל תיובתא

3. פדחת פוטרת בכל מקום חוץ מן הנחלה יכיר אמר רחמנא

אמר רבי שמעון בן לקיש פדחת פוטרת בכל מקום חוץ מן הנחלה, מאי טעמא יכיר אמר רחמנא, ורבי יוחנן אמר אפילו לנחלה, בכל מקום לאיתויי מאי, לאיתויי הא דתנו רבנן גיורת שיצאה פדחת ולדה בגיותה ואחר כך נתגיירה אין נותנין לה ימי טומאה וימי טהרה ואינה מביאה קרבן לידה, מיתיבי יכיר זו הכרת פנים ואיזו היא הכרת פנים פרצוף פנים עם החוטם, תני עד החוטם, תא שמע אין מעידים אלא על פרצוף פנים עם החוטם, תני עד החוטם, תא שמע פדחת בלא פרצוף פנים פרצוף פנים בלא פדחת אין מעידין עד שיהו שניהם עם החוטם, ואמר אביי ואיתימא רב כהנא מאי קראה הכרת פניהם ענתה בם, שאני עדות אשה דאחמירו בה רבנן

סימן: פרה (מו)
הבכור שנולד אחרי הנפל, שהיה בכור לנחלה וקיבל כפול בעדר הפרות, התווכח עם הכהן שטען **שחייב בפדיון הבן משום שאין הראש פוטר בנפלים**, בעוד אחיו שיחקו במשחק: "נחש מי" בעוד פניהם מכוסים עם עור פרה, ורק **פדחתם גלויה.**

***Siman* - Cow (Moo)**
The *bechor* born after a נפל who claimed a double portion of his father's herd of **cows refuted a Kohen who claimed he was חייב בפדיון הבן because אין הראש פוטר בנפלים**, while his other brothers played 'guess who' with their faces covered with a cow hide and only the **forehead** showing.

בכורות – סימנים

פרק שמיני – יש בכור לנחלה

דף מז

1. גר שהיו לו בנים בגיותו ונתגייר בכור לנחלה פריה ורביה

איתמר היו לו בנים בגיותו ונתגייר, רבי יוחנן אומר אין לו בכור לנחלה דהא הוה ליה ראשית אונו, ורבי שמעון בן לקיש אומר יש לו בכור לנחלה דגר שנתגייר כקטן שנולד דמי, ואזדו לטעמייהו, דאיתמר היו לו בנים בגיותו ונתגייר רבי יוחנן אמר קיים פריה ורביה דכתיב לא תהו בראה לשבת יצרה, ורבי שמעון בן לקיש אמר לא קיים דגר שנתגייר כקטן שנולד דמי, וצריכא דאי איתמר בהא קמייתא בהא קאמר רבי שמעון בן לקיש משום דבגיותן לאו בני נחלה נינהו אבל בהא אימא מודה ליה לרבי יוחנן דלא תהו בראה לשבת יצרה והא עבד ליה שבת, ואי איתמר בהא בהא קאמר רבי יוחנן אבל בהא אימא מודה ליה לרבי שמעון בן לקיש צריכא

2. לויה שילדה בנה פטור מחמש סלעים

אמר רב אדא בר אהבה לוייה שילדה בנה פטור מחמש סלעים, דאיעבר ממאן, אילימא דאיעבר מכהן ומלוי מאי איריא לוייה אפילו ישראלית נמי, אלא דאיעבר מישראל למשפחתם לבית אבתם כתיב, אמר רב פפא דאיעבר מגוי, ולא תימא אליבא דמאן דאמר אין מזהמין את הולד אלא אפילו למאן דאמר מזהמין את הולד לוי פסול מיקרי, מר בריה דרב יוסף אמר משמיה דרבא לעולם דאיעבר מישראל ושאני התם דאמר קרא פטר רחם בפטר רחם תלא רחמנא

3. כהן שמת והניח בן חלל חייב לפדות את עצמו

איתמר כהן שמת והניח בן חלל, רב חסדא אמר הבן חייב לפדות את עצמו, רבה בר רב הונא אמר אין חייב לפדות את עצמו, כל היכא דמת האב לאחר שלשים דכולי עלמא לא פליגי דאין הבן חייב לפדות את עצמו שהרי זכה אביו בפדיונו, כי פליגי היכא דמת האב בתוך שלשים יום, רב חסדא אמר הבן חייב לפדות את עצמו דהא לא זכה אביו בפדיונו, רבה בר רב הונא אמר אין הבן חייב לפדות את עצמו דאמר ליה אתינא מכח גברא דלא מצית לאשתעויי דינא בהדיה

סימן: מזוזה
בנו של **הגר שהיו לו בנים בהיותו עכו"ם,** שנעצר על יד המזוזה של פתח מרכז הבכור על ידי אדם שביקש ממנו דמי פדיון בכור כיון **שגר שנתגייר כקטן שנולד דמי,** הביט **בבן הבת לוי** שנכנס בחינם, בעוד **שהחלל שאביו מת בתוך שלושים** נעצר על יד מזוזה אחרת ונאמר לו שצריך לפדות את עצמו.

***Siman* - Maze**
The son of a ger who had children before converting, who claimed he has a right to enter the בכור **maze** in the **בכור לנחלה** track because **גר שנתגייר כקטן שנולד דמי**, watched the son of a **בת לוי** run through the maze without paying, while the **חלל whose father died when he was born was told he had to be פודה himself before entering.**

בכורות – סימנים

פרק שמיני – יש בכור לנחלה

דף מח

1. אם נתנו עד שלא חלקו

מתני', מי שלא בכרה אשתו וילדה שני זכרים נותן חמש סלעים לכהן, מת אחד מהן בתוך שלשים יום האב פטור, מת האב והבנים קיימים, רבי מאיר אומר אם נתנו עד שלא חלקו נתנו ואם לאו פטורין, רבי יהודה אומר נתחייבו נכסים, זכר ונקבה אין כאן לכהן כלום

2. שני יוסף בן שמעון בעל חוב גובה אותה מהם נכסי דבר איניש ערבין ביה

אמר רבי ירמיה זאת אומרת שני יוסף בן שמעון שהיו בעיר אחת ולקחו שדה בשותפות בעל חוב גובה אותה מהם, דאמר ליה אי בדידך מסיקנא מנתא דידך קא שקילנא, ואי בחברך מסיקנא מנתא דחברך קא שקילנא, אמר רבא מכדי נכסי דבר איניש אינון ערבין ביה מי איכא מידי דלדידיה לא מצי תבע ליה ולערב מצי תבע ליה, והתנן המלוה את חבירו על ידי ערב לא יפרע מן הערב, וקיימא לן דלא יתבע מן הערב תחלה

3. חמש ולא חצי חמש מחצה יורשין ומחצה לקוחות מלוה על פה

אלא אמר רבא לעולם שמת לאחר שלשים יום והכא במאי עסקינן כגון דליכא אלא חמש סלעים, ודכולי עלמא אית להו דרב אסי דאמר רב אסי האחין שחלקו מחצה יורשין ומחצה לקוחות, ודכולי עלמא מלוה הכתובה בתורה לאו ככתובה בשטר דמיא, ודכולי עלמא אית להו דרב פפא דאמר רב פפא מלוה על פה גובה מן היורשין ואינו גובה מן הלקוחות, והכא בחמש ולא בחצי חמש קמיפלגי, דרבי מאיר סבר חמש ולא חצי חמש ורבי יהודה סבר חמש ואפילו חצי חמש, אלא דכולי עלמא חמש ולא חצי חמש והכא בדרב אסי ורב פפא קמיפלגי

סימן: גאונים
רואי החשבון הגאונים שעבדו עם **שני אחים ספקי בכורות שאביהם מת, ובישרו להם שאם חלקו את הנכסים פטורין מפדיון,** יחד עם החדשות הרעות שכיון ששניהם שמם **יוסף בן שמעון בעל חוב גובה משדה שלקחו בשותפות,** בעוד הרואה החשבון הראשי מצא דרך להיפטר משום **חמש ולא חצי חמש.**

***Siman* - Brainiac**
The **brainiac** accountants working with **two brothers who were ספק בכורות whose father died before redeeming them** told them the good news is **if they split the inheritance before redeeming they would be פטור from doing so**, but the bad news is since they were **both named יוסף בן שמעון a debtor can collect from a field they share, while the senior partner got his client a break by using the חמש ולא חצי חמש loophole.**

בכורות – סימנים

פרק שמיני – יש בכור לנחלה

דף מט

1. מת הבן בתוך שלשים יום כיום שלפניו אם נתן לא יטול

מתני', מת הבן בתוך שלשים יום אף על פי שנתן לכהן יחזיר, לאחר שלשים יום אף על פי שלא נתן יתן, מת ביום שלשים כיום שלפניו, רבי עקיבא אומר אם נתן לא יטול ואם לא נתן לא יתן, ובגמ', מ"ט דרבנן, גמרי חדש חדש ממדבר מה התם ומעלה אף הכא נמי ומעלה, ורבי עקיבא מספקא ליה מדאיצטריך למכתב ומעלה גבי ערכין ולא גמרי ממדבר הוו להו שני כתובים הבאים כאחד וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין, או דלמא כי אין מלמדין לעלמא אבל לגופייהו מלמדין ומשום הכי מספקא ליה

2. הפודה את בנו בתוך שלשים יום בנו פדוי או אין בנו פדוי

איתמר הפודה את בנו בתוך שלשים יום, רב אמר בנו פדוי ושמואל אמר אין בנו פדוי, דכולי עלמא מעכשיו אין בנו פדוי, לאחר שלשים יום ואיתנהו למעות ודאי בנו פדוי, כי פליגי לאחר שלשים יום ונתעכלו המעות, רב אמר בנו פדוי מידי דהוה אקידושי אשה התם לאו אף על גב דנתעכלו המעות הוו קידושי הכא נמי לא שנא, ושמואל אמר לך התם בידו לקדשה מעכשיו הכא אין בידו לפדותו מעכשיו, ואף על גב דקיימא לן דכל היכא דפליגי רב ושמואל הלכתא כרב באיסורי וכשמואל בדיני, הכא הלכתא כוותיה דשמואל

3. הוא לפדות ובנו לפדות הוא קודם לבנו מצוה דידיה עדיף

תנו רבנן הוא לפדות ובנו לפדות הוא קודם לבנו, רבי יהודה אומר בנו קודמו שמצותו על אביו ומצות בנו עליו, אמר רבי ירמיה הכל מודים היכא דליכא אלא חמש סלעים הוא קודם לבנו מאי טעמא דמצוה דידיה עדיף, כי פליגי היכא דאיכא חמש משועבדות וחמש בני חורין, רבי יהודה סבר מלוה הכתובה בתורה ככתובה בשטר דמיא ודידיה אזיל וטריף ממשעבדי ובהני חמש בני חורין פריק ליה לבריה, ורבנן סברי מלוה הכתובה בתורה לאו ככתובה בשטר דמיא הלכך מצוה דידיה עדיף

סימן: בשר (meat) / קייטרינג מזל טוב
כשהקצב מקייטרינג מזל טוב שמע שהבכור מת ביום שלושים הוא ביטל את הזמנת הבשר לפדיון הבן כיון **שיום שלושים כיום שלפניו,** והתכונן להשתמש בבשר לסעודת האיש **שפדה את בנו בתוך שלשים יום ואמר שיהיה פדוי לאחר שלשים ונתעכלו המעות**, כשאדם נכנס במרוצה בעדו מחזיק את בנו הבכור ואמר שיש לו את הדין של **הוא לפדות ובנו לפדות.**

***Siman* - Meat**
When the **butcher** heard that **the baby died on the thirtieth day he cancelled the meat order for the *pidyon haben*** and was going to use it for the man who prepaid for the **meat** and even **already paid the Kohen within the thirty days saying בני פדוי אחר שלשים and the money is now gone**, when a man burst in holding **his *bechor* son and said "I need meat for my own פדיון**. "

בכורות – סימנים

פרק שמיני – יש בכור לנחלה

דף נ

1. סלעים דאורייתא תלתא ותילתא הוי עשרים גרה השקל

אמר רבא סילעים דאורייתא תלתא ותילתא הוי, דכתיב עשרים גרה השקל ומתרגמינן עשרין מעין, ותניא שש מעה כסף דינר, מיתיבי והלא סלע של קדש ארבעים ושמנה פונדיונין, בתר דאוסיפו עילוייהו, דתניא עשרים גרה השקל למדנו לשקל שהוא עשרים גרה ומנין שאם רצה להוסיף יוסיף תלמוד לומר יהיה יכול יפחות תלמוד לומר הוא

2. ביקשו לגנוז כל כסף וזהב שבעולם ובאו בה פריצים וחללוה

אמר רבי אושעיא ביקשו לגנוז כל כסף וזהב שבעולם מפני כספה וזהבה של ירושלים עד שמצאו לו מקרא מן התורה שהוא מותר שנאמר ובאו בה פריצים וחללוה, וירושלים הויא רובא דעלמא, אלא אמר אביי בקשו לגנוז דינרא הדרייגא טירייאנא שייאפא מפני טבעה של ירושלים עד שמצאו לה מקרא מן התורה שהוא מותר שנאמר ובאו בה פריצים וחללוה

3. כל כסף האמור בתורה סתם כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה

רב יהודה אמר רב אסי כל כסף האמור בתורה סתם כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה, והרי קידושי אשה דכתיב ויצאה חנם אין כסף ותנן בית שמאי אומרים בדינר ובשוה דינר ובית הלל אומרים בפרוטה ובשוה פרוטה לימא רב אסי דאמר כבית שמאי, אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רב יהודה אמר רב אסי כל כסף קצוב האמור בתורה כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה, מאי קמשמע לן תנינא חמש סלעים של בן, ושל דבריהם כסף מדינה איצטריכא ליה

סימן: טיסה ישירה (non-stop) / ננס
הננס שהתפלא שהיה צריך לשלם לטיסה שפורסמה במחיר **סלע, ד' דינר ולא שלש ושליש**, היה בדרך לחפש **דינרא הדרייגא וטירייאנא, כסף וזהב, כיון שרבנן לא גנזו אותם,** חילק את כספו: **כסף צורי לפדיון הבן כי הוא אמור בתורה, וכסף מדינה לקידושין שמניינו הוא מדבריהם.**

***Siman* - Nonstop flight**
The archeologist who was surprised that he had to **pay four dinar** for a **nonstop flight** advertised **as a סלע, not three and a third**, and was on his way **to look for Hadrian and Trajan coins, gold and silver, because the Rabbis permitted it**, **separated his coins into כסף צורי for פדיון הבן whose price is set in the Torah and כסף מדינה for kiddushin.**

מסכת בכורות

פרק א – הלוקח עובר חמורו

ב House
- Partial ownership of an עכו"ם which exempts from *bechor*
- Does Rebbe Yehudah's permit to sell a שבורה to an עכו"ם also apply to an עובר?
- מכר בהמה לעובריה מאי

ג Camel
- How much must partnership must an עכו"ם have to exempt a בכור?
- "שינוי" is a מום (e.g., a sheep resembling a goat)
- Rav Mari bar Rachel's flock died out because he prevented their קדושת בכורה

ד Door
- Kohanim and Leviim are exempt from פדיון הבן and פדיון פטר חמור
- One Levi's שה exempted many פטרי חמורים
- Were *bechoros* sanctified in the מדבר?

ה Hay
- The Roman שר's questions about the "missing" Leviim and שקלים
- Why are donkeys specifically sanctified as a *bechor*?
- Different sources exempting a *bechor* which resembles a different animal

ו Sword
- שאילות regarding מקצת סימנים of the mother (e.g., פרה שילדה מין חמור)
- Eating offspring of a kosher animal which resemble a nonkosher animal
- A *derashah* is necessary to prohibit milk of nonkosher animals

ז Gun
- A "טמא" born from a טהורwhich was impregnated by a "טמא"
- מי רגלים של חמור
- Why bees' honey is permitted

ח Challah
- Procreation of various creatures (chickens lay eggs by day)
- Gestation periods of various creatures – the snake for seven years
- Rebbe Yehoshua ben Chananyah's debate with the סבי דאתונא

ט Teapot
- Simultaneous births of multiple donkeys
- *Machlokes* whether אפשר לצמצם applies to two *bechoros* of פטר חמור born at once
- *Machlokes* whether a פטר חמור is permitted in הנאה before פדיון

י Minyan
- Rebbe Shimon agrees that after עריפה, a פטר חמור is forbidden (and not מקבלtumah)
- A פטר חמור is killed if it is not redeemed because the owner caused a loss to the Kohen
- *Machlokes* if a שה must have a minimum value to redeem a פטר חמור

יא Stars
- A פטר חמור may be redeemed with anything for its value
- Redeeming someone else's פטר חמור
- Separating *terumah* and תרומת מעשר from produce purchased from an עכו"ם

יב 12 Bros
- What may be used for redeeming a פטר חמור?
- Kohanim may not be trusted to redeem a פטר חומר
- If one designated a פדיון for the פטר חמור and it died

מסכת בכורות

פרק ב – הלוקח עובר פרתו

יג BM Boy
- Acquiring from an עכו"ם is effected with money, not משיכה
- Selling to an עכו"ם is effected with money, not משיכה
- אונאה does not need to be returned to a כנעני

יד Hands
- Redeeming *Kodashim* designated after a מום vs. *kodashim* designated before a מום
- Offspring of קדושת דמים born before the mother's פדיון
- Rebbe Elazar: *shechting* a בעל מום on a במת יחיד is prohibited

טו Fruit bowl
- תזבח ואכלת בשר: the source prohibiting גיזה and עבודה of פסולי המוקדשין
- Rav Huna: offspring born after the mother's פדיון are brought into a כיפה to die
- Rebbe Chanina: fetuses are designated as *korbanos* shortly before the mother's פדיון

טז Toes
- תמורה of a redeemed *korban* is left to die, unlike תמורה of בכור ומעשר (שם אמו עליו)
- A *derashah* and הלכתא prohibiting חמש חטאות המתות
- Accepting animals as צאן ברזל exempts from בכורstatus

יז Used Car
- רחל בת עז בת רחל, and רחל בת רחל בת עז
- *Machlokes* whether אפשר לצמצם regarding twin kosher *bechoros* born at the same time
- Do the Rabbonon agree that אפשר לצמצם in a case of בידי אדם?

יח Chuppah
- *Machlokes* which lamb the Kohen receives when it is unknown which was born first
- *Machlokes* whether the lamb kept by the owner is obligated in מתנות
- *Machlokes* where one of the two lambs dies

יט Yacht
- יוצא דופן and the animal born afterwards: בכור לדבר אחד
- Until when a purchased animal's offspring is assumed to be a *bechor*
- Rebbe Meir is חייש למיעוטא, but the Rabbonon follow רוב even for רובא דליתיה קמן

פרק ג – הללוקח בהמה

כ Cafe
- Ravina: we do not follow רובא דתלי במעשה
- *Machlokes* about טינוף exempting from *bechor* status
- *Machlokes* if חלב פוטר

כא Car
- *Machlokes* whether מחוסר זמן is נכנס לדיר להתעשר
- An animal purchased from a Yisroel: three opinions
- A חררת דם discharged by a בהמה גסה must be buried, although it is not מקבל טומאה

כב Cab
- A disintegrated fetus is not *metamei* because it is בטל ברוב
- An animal purchased from a Yisroel: three opinions
- A חררת דם discharged by a בהמה גסה must be buried, although it is not מקבל טומאה

כג Kugelach
- Can nullified *tumah* still be *metamei* with משא?
- נבילה is *metamei* until it is no longer fit for "consumption" – two opinions
- עמי הארץ are suspected of adding מחצה of water into their ציר

כד Pitcher
- Does a nursing mother indicate a birth, and that this is its child?
- An animal would not nurse another's offspring if its own is present
- Moving and plucking hair of a *bechor*, or on Yom Tov (דבר שאין מתכוין, or תולש לאו היינו גוזז)

מסכת בכורות

פרק ג – הלוקח בהמה

בה Silver A.
- Trimming off the black hair tips of a פרה אדומה
- Hair of a בכור בעל מום which fell out, and the *bechor* was then *shechted*, or died
- בעלי מומין which became mixed with תמימין (examining the flock)

פרק ד – עד כמה

בו Coup
- Hair of an עולה which fell out (concern for an עולה being delayed)
- How long must an owner care for a *bechor*?
- כהן המסייע בבית הגרנות

בז Kazoo
- טובת הנאה: receiving money from a Yisroel to give terumah to a specific Kohen
- Various leniencies of תרומת חוצה לארץ (e.g., ביטול ברוב, separating after eating)
- A *bechor*'s first year is counted from its birth, not תשרי

בח Strong Man
- A *bechor* whose מום was examined after its *shechitah*
- A judge's liability for an erroneous ruling
- The exemptions of מומחה לבי"ד and טעה בדבר משנה (Rebbe Tarfon's *tereifah* ruling)

בט Cot
- Taking pay to examine *bechoros*
- הנוטל שכרו לדון (מה אני בחנם אף אתם בחנם/ taking a fee to do הזאה)
- Purchasing from someone suspected regarding *bechoros*, *shemittah*, or *terumah*

ל Melamed
- If one who is חשוד for שביעית is חשוד for *maaser*, or vice versa
- Acceptance of *chaverus*, גרות, etc., requires accepting all of its laws
- Laws of accepting חברות

פרק ה – כל פסולי המוקדשין

לא Judge
- One may not examine his own *bechor*, but may examine his own *korbanos*
- The difference between how פסולי מוקדשין are sold vs. how *bechor* and מעשר בהמה are sold
- Selling מעשר בהמה through הבלעה

לב Lab
- Source that מעשר בהמה may not be sold
- חרמים are *hekdesh* until they are given to the Kohen
- Who is permitted to eat a בכור בעל מום?

לג Peg Leg
- One may not skin a *bechor* or פסולי המוקדשין from the feet
- הקזת דם of a *bechor* at risk of causing a מום
- *Machlokes* what to do with *terumah* wine which was ספק טמא

לד Ladder
- Source of the *machlokes* about guarding *terumah* which is ספק טמא from certain *tumah*
- Penalizing one who was צורם אוזן בבכור
- צורם אוזן בבכור ומת מהו לקנוס בנו אחריו

לה Choir
- If one inflicted a מום without knowing it permits the *bechor* (a gentile or child)
- One who kicked a *bechor* which was chasing him
- Who is believed to testify that a מום was not inflicted intentionally? (רועי ישראל/רועים כהנים)

לו Lulav
- One is believed to say, "This is a *bechor* and this is its מום" (הפה שאסר הוא הפה שהתיר)
- One is believed to say, "I showed this *bechor* to a sage and it is a בעל מום"
- Obvious מומין can be certified by three laymen

מסכת בכורות

פרק ו – על אלו מומין

לז Laser Tag
- If someone sold food which turned out to be forbidden
- על אלו מומין שוחטין את הבכור: blemishes of the ear
- The puncture size for permitting *shechitah* for a *bechor* vs. disqualifying a Kohen

לח Soup
- A wooden כלי which contracts *tumah* (of משקין) from תוכו or גבו
- Eye מומין: are there מומין in the white of the eye?
- Determining if water in the eye is permanent through feeding the animal moist and dry hay

לט Letter
- מומין inside the mouth
- מחוסר אבר מבפנים
- *Machlokes* whether defects of the ביצים or גיד are considered מומים שבגלוי

מ Pool
- Five-legged or three-legged animals (יתיר כנטול)
- Three מומין added by עילא (ex., the circle of its eye is round like a person's)
- יבלת – *a wart*

מא Grandma
- מומין and conditions which do not permit ordinary *shechitah* but disqualify *korbanos*
- *Machlokes* regarding אנדרוגינוס: חרוץ במקום בשר is not a מום
- Does Rebbe Yishmael consider an אנדרוגינוס a certain *bechor*, or a ספק בכור?

מב Mobster
- Rav Chisda: all agree that a טומטום is a ספק and not a בריה
- *Machlokes* if מטיל מים במקום נקבות must be a נקבה
- *Machlokes* about being מייבם the wife of a טומטום (and the concern he is a סריס)

פרק ז - מומין אלו

מג Magazine
- מומין for Kohanim
- The disqualification of "אינו שוה בזרעו של אהרן"
- Three opinions about "גבן"

מד Mud
- Various blemishes of the eyes
- Disproportionate limbs (Moshe's height of ten *amos*)
- One should not restrain the need to relieve himself

מה מה נשתנה
- "רוב מנינו" of a person is one hundred twenty-five bones
- Left-handed and ambidextrous people
- A Kohen married בעבירה is disqualified from *avodah* until he makes a neder prohibiting her

פרק ח – יש בכור

מו Cow
- A *bechor* for נחלה but not for the Kohen (e.g., born after a נפל)
- Does the emerging of a נפל's head exempt the next child from פדיון הבן?
- Regarding which *halachos* does the emergence of פדחת – *the forehead* constitute birth

מז Maze
- A gentile who had children before converting (re: *bechor* and פריה ורביה)
- The child of a לויה is exempt from פדיון הבן
- Is a חלל whose Kohen father died obligated in פדיון הבן?

מסכת בכורות

פרק ח – יש בכור

מח Brainiacs

If the true *bechor* is unknown and the father dies
Collecting a debt from property jointly owned by two Yosef Ben Shimons
חמש ולא חצי חמש

מט Meat

A *bechor* who dies on his thirtieth day
הפודה את בנו בתוך שלשים יום
הוא לפדות ובנו לפדות

נ Nonstop Flight

מנה צורי of סלעים and סלעים דאורייתא
The Rabbis sought to conceal gold and silver because of the looted *hekdesh* of Yerushalayim
כל כסף קצוב האמור בתורה סתם כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה

מסכת בכורות

פרק א – הלוקח עובר חמורו

ב
House

- שותפות עובד כוכבים פוטרת מן הבכורה
- האם רבי יהודה מתיר למכור עובר לעכו"ם
- מכר בהמה לעובריה

ג
Camel

- שותפות עובד כוכבים בבכור
- כיון דאישתני הוה ליה מומא
- הצאן של רב מרי בר רחל מת משום דמפקע להו מקדושת בכור

ד
Door

- כהנים ולוים פטורין מפדיון הבן ופטר חמור
- שה אחד של בן לוי פטר כמה פטרי חמורים
- קדשו בכורות במדבר

ה
Hay

- שאל קונטרוקוס השר את רבן יוחנן בן זכאי
- מה נשתנו פטרי חמורים
- עד שיהא היולד חמור והנולד חמור

ו
Sword

- שאילות במקצת סימנין של אמו
- אכילת הנולד מן הטהורה ודומה לטמאה
- דרשה לאסור חלב בהמה טמאה

ז
Gun

- טמא הנולד מן הטהור ועיבורו מן הטמא
- מי רגלים של חמור
- טעם היתר דבש דבורים

ח
Challah

- פריה ורביה של בריות
- ימי עיבורן של בריות
- רבי יהושע בן חנניה וסבי דאתונא

ט
Teapot

- ספק בכורה בלידת כמה חמורים
- אפשר לצמצם בשני פטרי חמורים
- איסור הנאה בפטר חמור קודם פדיון

י
Minyan

- מודה רבי שמעון לאחר עריפה שהוא אסור
- הפסיד ממונו של כהן לפיכך יופסד ממונו
- שיעור שה לפדיון פטר חמור

יא
Stars

- פודה פטר חמור בשויו
- הפודה פטר חמור של חבירו
- תרומה ותרומת מעשר בטבלים מן הגוי

יב
12 Bros

- במה פודין פטר חמור
- נחשדו הכהנים על פטרי חמורים
- המפריש פדיון פטר חמור ומת

פרק ב – הלוקח עובר פרתו

יג
BM Boy

- ישראל קונה בהמת גוי בכסף
- גוי קונה בהמת ישראל בכסף
- אין מחזירין אונאה לגוי

מסכת בכורות

פרק ב – הלוקח עובר פרתו

יד Hands
- קדם מום להקדש וקדם הקדש למום
- ולד קדושת דמים שנולד קודם פדיון אמו
- שחיטת בעל מום בבמת יחיד

טו Fruit bowl
- תזבח ולא גיזה בפסולי המוקדשין
- ולד שנולד לאחר פדיון אמו
- מתפיסן לשם אותו זבח סמוך לפדיון

טז Toes
- תמורת פסולי המוקדשין מתה
- דרשה והלכתא בחמש חטאות המתות
- המקבל צאן ברזל מן הגוי

יז Used Car
- רחל בת רחל בת עז ורחל בת עז בת רחל
- אפשר לצמצם בשני בכורות כשרות
- אפשר לצמצם בידי אדם

יח Chuppah
- איזה מן הטלאים נוטל הכהן
- חיוב מתנות בטלה שנשאר אצל הבעלים
- מת אחד מהן

יט Yacht
- יוצא דופן והבא אחריו
- עד מתי ולד הבהמה בכור
- רבנן אזלי בתר רובא אפילו ברובא דליתיה קמן

פרק ג – הלוקח בהמה מן הנכרי

כ Cafe
- רובא דתלי במעשה לא אזלי בתריה
- טינוף פוטר
- חלב פוטר

כא Car
- מחוסר זמן נכנס לדיר להתעשר
- לוקח מישראל, שלש דעות
- בהמה גסה ששפעה חררת דם תקבר

כב Cab
- ולד נימוק בטל ברוב
- לוקח ציר מעם הארץ, משיקו במים וטהור
- תרומה טמאה שנפלה לחולין טהורין ובטלה

כג Kugelach
- טומאה שבטלה, נהי דבמגע לא מטמא לטמא במשא
- טומאה חמורה עד לגר וטומאה קלה עד לכלב
- נחשדו עמי הארץ לערב מחצה בציר

כד Pitcher
- הלוקח בהמה מניקה, האם מרחמת אף על פי שאינה יולדת
- במקום דידה לא שבקא דידה ומרחמא דלא דידה
- השוחט את הבכור תולש את השער

כה Silver A.
- קיטום שערות פרה אדומה
- שער בכור בעל מום שנשר
- בעלי מומין שנתערבו בתמימין

מסכת בכורות

פרק ג – הלוקח בהמה מן הנכרי

כו
Coup

צמר שנתלש מעולה
עד כמה ישראל חייבין ליטפל בבכור
כהן המסייע בבית הגרנות

פרק ד – עד כמה

כז
Kazoo

טובת הנאה בתרומה
קולות בתרומת חוצה לארץ
שנת הבכור

כח
Strong Man

שחיטת בכור שלא על פי מומחה
חיוב הדיין שטעה בדינו
מומחה לבית דין וטעה בדבר משנה

כט
Cot

הנוטל שכר לראות את הבכורות
הנוטל שכרו לדון דיניו בטילים
החשוד על הבכורות אין לוקחין ממנו

ל
Melamed

החשוד על השביעית אינו חשוד על המעשרות
הבא לקבל דברי חבירות חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו
הלכות קבלת חברות

לא
Judge

רואה כל הבכורות חוץ משל עצמו
כל פסולי המוקדשין נמכרין באיטליז
מכירת מעשר בהמה בהבלעה

פרק ה – כל פסולי המוקדשין

לב
Lab

מקור שמעשר בהמה אינו נמכר
חרמים כהקדש עד שיינתנו לכהן
לא ימנה ישראל עם הכהן לבכור

לג
Peg Leg

אין מרגילין בבכור ולא בפסולי המוקדשין
בכור שאחזו דם
חבית של תרומה שנולד בה ספק טומאה

לד
Ladder

מחלוקת במשמרת תרומה תלויה
הצורם אוזן בבכור לא ישחוט עולמית
צורם אוזן בבכור ומת מהו לקנוס בנו אחריו

לה
Choie

מעשה בקסטור שצרם אזנו של בכור
היה בכור רדפו בעטו ועשה בו מום
רועי ישראל נאמנין ורועי כהנים אינן נאמנין

לו
Lulav

נאמן לומר שהוא בכור ומומו עמו
נאמן הכהן לומר הראיתי בכור זה ובעל מום הוא
מומין מובהקין נשחטין על פי שלשה בני הכנסת

מסכת בכורות

פרק ה – כל פסולי המוקדשין

לז Lazer Tag
השוחט את הבכור שלא הראהו ומכר את הבשר
על אלו מומין שוחטין את הבכור
שיעור נקיבת האוזן לשחיטה ולפסול

פרק ו – על אלו מומין

לח Chicken Soup
כלי שטף שאין לו תוך אין לו אחורים לחליקה
תבלול ומחלוקת אם יש מומין בלבן העין
מים הקבועין נבדקין באכילת לח ואחר כך יבש של גשמים

לט Letter
חוטין החיצונות שנפגמו ושנגממו ואין בודקין מן התיומת ולפנים
יש מחוסר אבר מבפנים או אין מחוסר אבר מבפנים
מעוך וכתות ונתוק וכרות בביצים ובגיד ומומין שבגלוי

מ Pool
בעל חמש רגלים או שאין לו אלא שלש וכל יתיר כנטול דמי
מומין אלו מנה עילא ביבנה והוסיף עוד שלשה
את שיבלת בעיניו אם יבלת הוי מום

מא Grandma
ואלו שאין שוחטין עליהן לא במקדש ולא במדינה
מחלוקת בענין אנדרוגינוס, חרוץ במקום בשר אינו מום
מיפשט פשיטא ליה לרבי ישמעאל אנדרוגינוס בכור הוא או ספוקי מספקא ליה

מב Mobster
מחלוקת באנדרוגינוס אבל בטומטום דברי הכל ספיקא הוא וקדוש מספיקא
מטיל מים במקום זכרות דכולי עלמא לא פליגי דזכר הוא כי פליגי במטיל מים במקום נקבות
טומטום שקידש קידושיו קידושין ואשת טומטום חולצת ולא מתייבמת

פרק ז – מומין אלו

מג Magazine
מומין אלו בין קבועין בין עוברים פוסלין באדם
פסול שוה בזרעו של אהרן
ג' שיטות מהו גבן

מד Mud
מומי העין
עיניו גדולות כשל עגל גופו גדול מאבריו או קטן מאבריו
משתינין מים בפני רבים ואין שותין מים בפני רבים

מה Ma Nishtana
רוב בנינו ורוב מנינו של מת אף על פי שאין בו רובע טמאין
איטר בין ביד בין ברגל פסול השולט בשתי ידיו רבי פוסל וחכמים מכשירין
והנושא נשים בעבירה פסול עד שידירנה הנאה

מסכת בכורות

פרק ז – מומין אלו

יש בכור לנחלה ואינו בכור לכהן הבא אחר נפלים שיצא ראשו חי
אין הראש פוטר בנפלים כל היכא דנשמת רוח חיים באפיו הוא דחשיב רישיה
פדחת פוטרת בכל מקום חוץ מן הנחלה יכיר אמר רחמנא

פרק ח – יש בכור לנחלה

גר שהיו לו בנים בגיותו ונתגייר בכור לנחלה פריה ורביה
לויה שילדה בנה פטור מחמש סלעים
כהן שמת והניח בן חלל חייב לפדות את עצמו

אם נתנו עד שלא חלקו
שני יוסף בן שמעון בעל חוב גובה אותה מהם נכסי דבר איניש ערבין ביה
חמש ולא חצי חמש מחצה יורשין ומחצה לקוחות מלוה על פה

מת הבן בתוך שלשים יום כיום שלפניו אם נתן לא יטול
הפודה את בנו בתוך שלשים יום בנו פדוי או אין בנו פדוי
הוא לפדות ובנו לפדות הוא קודם לבנו מצוה דידיה עדיף

סילעים דאורייתא תלתא ותילתא הוי עשרים גרה השקל שאם רצה להוסיף יוסיף
ביקשו לגנוז כל כסף וזהב שבעולם ובאו בה פריצים וחללוה
כל כסף האמור בתורה סתם כסף צורי ושל דבריהם כסף מדינה

מסכת בכורות

בחינה דף ב – נ

א. מומי העין
ב. הלכות קבלת חברות
ג. אם נתנו עד שלא חלקו
ד. הלוקח בהמה מניקה, האם מרחמת אף על פי שאינה יולדת
ה. אין הראש פוטר בנפלים כל היכא דנשמת רוח חיים באפיו הוא דחשיב רישיה
ו. ישראל קונה בהמת גוי בכסף
ז. במה פודין פטר חמור
ח. השוחט את הבכור תולש את השער
ט. החשוד על הבכורות אין לוקחין ממנו
י. איסור הנאה בפטר חמור קודם פדיון
יא. יש בכור לנחלה ואינו בכור לכהן הבא אחר נפלים שיצא ראשו חי
יב. שותפות עובד כוכבים פוטרת מן הבכורה
יג. שיעור נקיבת האוזן לשחיטה ולפסול
יד. חמש ולא חצי חמש מחצה יורשין ומחצה לקוחות מלוה על פה
טו. חוטין החיצונות שנפגמו ושנגממו ואין בודקין מן התיומת ולפנים
טז. את שיבלת בעיניו אם יבלת הוי מום
יז. שאילות במקצת סימנין של אמו
יח. כלי שטף שאין לו תוך אין לו אחורים לחליקה
יט. פסול שוה בזרעו של אהרן
כ. החשוד על השביעית אינו חשוד על המעשרות
כא. קדשו בכורות במדבר
כב. נחשדו הכהנים על פטרי חמורים
כג. מחלוקת באנדרוגינוס אבל בטומטום דברי הכל ספיקא הוא וקדוש מספיקא
כד. מומין אלו מנה עילא ביבנה והוסיף עוד שלשה
כה. קדם מום להקדש וקדם הקדש למום
כו. רועי ישראל נאמנין ורועי כהנים אינן נאמנין
כז. המקבל צאן ברזל מן הגוי
כח. תמורת פסולי המוקדשין מתה
כט. אפשר לצמצם בידי אדם
ל. שאל קונטרוקוס השר את רבן יוחנן בן זכאי

ל. ,א	,כט. ב	,כח. לח	כז. ב	ל. ה	לו. ח	
ט. לו	א. לו	,כו. לו	,כה. ו	כד. לב	כג. ד	
ד. כד	,ג. ט	לב. ,ב	לא. ט	כב. ,ב	כא. לב	
ג. לב	ט. כט	לא. כט	,כח. לח	כא. ד	כ. לו	
ב. ה	ח. כד	,כז. ה	,ד. לב	כ. ה	יט. לח	
א. לד	ד. ,ב	,יג. לח	,יט. לג	יח. לב	יז. ח	